
Het Woord van de Gerechtigheid

Nummer 122, februari 2015

“Want ieder die nog van melk leeft, is onervaren in het woord van de gerechtigheid (St. vert.): hij is nog een kind” (Hebr. 5:13). Het *“woord van de gerechtigheid”* staat in contrast tot *“de eerste beginselen van de uitspraken van God”* (Hebr. 5:12). Het *“woord van de gerechtigheid”* duidt daarom op diepere waarheden waarin God handelt op basis van Zijn gerechtigheid met ons.

Het Woord van de Gerechtigheid wil een bijdrage leveren om christenen vertrouwd te maken met de *“vaste spijs”* (Hebr. 5:14) van het woord van God om geestelijke volwassenheid mogelijk te maken. Bijbelse waarheden die nauwelijks worden onderwezen en van cruciaal belang zijn om *“het einddoel van het geloof”* (1 Petr. 1:9) te bereiken, zullen in het bijzonder onderwerp van aandacht zijn.

Het Woord van de Gerechtigheid wordt geredigeerd door Roel Velema
e-mail: roel@velemaweb.nl
weblog: <http://velemaweb.nl>
Facebook: <https://www.facebook.com/roel.velema.5>

Daniël de Profeet

Deel 12 (slot)

De Hoopvolle Toekomst van Israël (Daniël 12)

“... waarvan gesproken is door Daniël, de profeet ...” (Matt. 24:15).

“En de verstandigen zullen stralen als de glans van het uitspansel, en wie velen tot gerechtigheid hebben gebracht als de sterren, voor eeuwig en altoos.” (Dan. 12:3).

De hoop van Israël

Daniël 10-12 is één profetie die begint en eindigt met de ontmoeting van Daniël met de man in linnen kleren (vgl. Daniël 10:4; 12:5). Daniël 12 sluit naadloos aan bij het einde van Daniël 11. Daniël 11 eindigde dat de antichrist aan zijn einde komt, maar Israël zal ontkomen

Het boek Daniël eindigt met hoop voor het volk Israël, zoals elk visioen van Daniël eindigde met hoop voor Gods volk. Zo zien we in het gezicht van Daniël 2, het beeld van Nebukadnezar, dat een steen van de berg het beeld verbrijzelde als profetie van het koninkrijk dat God zal oprichten. Wat een hoop! Zo lezen we ook in Daniël 7:13,14 dat Christus met de wolken komt na de heerschappij van de antichrist. Na het visioen van de ram en de bok, zien we dat de antichrist door Christus, de Vorsten van de vorsten, vernietigd wordt (Dan. 8:25). Al het lijden dat we zien in de visioenen heeft als doel *“om de overtreding te voleindigen, de zonde af te sluiten, de ongerechtigheid te verzoenen, gezicht en profetie te bezegelen en iets allerheiligst te zalven”* (Dan. 9:24). Gods weg met de mensheid en daarom ook met Israël is de weg van hoop en overwinning.

“Te dien dage”

Daniël 12 begin met “te dien dage”. Het is de dag dat de antichrist “*zijn staatsietenten zal opslaan tussen de zee en de berg van het heilige Sieraad [Israël]*” (Dan. 11:45). Hierover zei de Heer:

“Zodra gij nu Jeruzalem door legerkampen omsingeld ziet, weet dan, dat zijn verwoesting nabij is. Laten dan die in Judea zijn, vluchten naar de bergen, en die binnen de stad zijn, de wijk nemen, en die op het land zijn, er niet binnengaan, want dit zijn de dagen van vergelding, waarin alles wat geschreven is, in vervulling gaat. Wee de zwangeren en de zogenden in die dagen! Want er zal grote nood zijn over het land en toorn over dit volk, en zij zullen vallen door de scherpte van het zwaard en als gevangenen weggevoerd worden onder alle heidenen, en Jeruzalem zal door heidenen vertrapt worden, totdat de tijden der heidenen zullen vervuld zijn. En er zullen tekenen zijn aan zon en maan en sterren, en op de aarde radeloze angst onder de volken vanwege het bulderen van zee en branding, terwijl de mensen bezwijmen van vrees en angst voor de dingen, die over de wereld komen. Want de machten der hemelen zullen wankelen. En dan zullen zij de Zoon des mensen zien komen op een wolk, met grote macht en heerlijkheid. Wanneer deze dingen beginnen te geschieden, richt u op en heft uw hoofden omhoog, want uw verlossing genaakt” (Lucas 21:20-28).

Dit zijn de donkerste dagen in de geschiedenis van het volk Israël waarvan Daniël zegt: “*En er zal een tijd van grote benauwdheid zijn, zoals er niet geweest is sinds er volken bestaan, tot op die tijd toe*” (Dan. 12:1).

Zacharia zegt hier het volgende over:

“In het gehele land, luidt het woord des Heren, zal twee derde uitgeroeid worden en de geest geven, maar een derde zal daarin overblijven. Dat derde deel zal Ik in het vuur brengen, en Ik zal hen smelten, zoals men zilver smelt, ja hen louteren, zoals men goud loutert. Zij zullen mijn naam aanroepen en Ik zal hen verhoren. Ik zeg: Dat is mijn volk; en zij zullen zeggen: De Here is mijn God” (Zach. 13:8,9).

Twee derde van het volk Israël zal door de “*scherpte van het zwaard*” vallen. Een derde zal de Heer louteren en zo zal “*heel Israël*” behouden (Rom. 11:26). “Heel (gans) Israël zijn niet alle Joden door alle eeuwen heen, maar de gelouterden die Zijn naam aanroepen en zeggen: “*De Here is mijn God.*”

Het is “ten dien dage” dat de engel Michaël zal opstaan en het volk Israël terzijde zal staan ter wille van het één derde overblijfsel. Michaël zal opstaan om het volk te laten ontkomen, namelijk de één derde die **in het boek zijn beschreven** (Dan. 12:1b). God heeft verschillende boeken. Laten we ze wat nader bekijken.

“... al wie in het boek geschreven wordt bevonden ...” (Dan. 12:1)

God heeft veel boeken, meer dan alleen “*het boek des levens*” (Ps. 69:29; Fil. 4:3; Openb. 3:5; 13:8; 17:8; 20:12,15; 21:27; 22:19). God houdt in Zijn boeken verschillende zaken bij, niet alleen het eeuwig heil van mensen. Lijden wordt te boek gesteld (Ps. 56:9), de tijd van de zwangerschap van onze moeder (Ps. 139:16), wie steelt en vals zweert (Zach. 5:1-4), wie ontzag hebben voor God en Zijn naam eren (Mal. 3:16), wat er in de zeventigste jaarweek zal gebeuren (Openb. 5:1,2)

Zo zien we in Openbaring 20:11-15 dat er verschillende boeken worden geopend, o.a. “*het boek des levens*.” Dit boek moeten we niet verwarren met “*het boek des levens van het Lam*” (Openb. 13:8; 21:27). Dit laatste boek vermeld heel specifiek de namen van de verlostten. Uit dit boek kan niemand gewist worden (vgl. Joh. 10:27-29; Ef. 1:3-6). Het doel van “het boek des levens” is uitgebreider en wordt geopend bij het oordeel van zowel de verlostten en de onverlostten. Dit boek beschrijft zowel de werken van de mensen en lijkt Gods boek bij uitstek bij het oordeel.

Het is van belang dat we zien dat de gelovige en ongelovige nooit op hetzelfde tijdstip in het oordeel komt. Verder komt in het toekomstige oordeel ons eeuwig behoud en eeuwige verlorenheid niet meer aan de orde. “*Wie niet gelooft, is reeds veroordeeld*”, zei ons Heer. Elk toekomstig oordeel is gebaseerd op werken, want op iets anders kan een mens niet worden geoordeeld. Op welke werken oordeelt de Heer wanneer wij voor de rechterstoel staan? Die vraag is niet moeilijk om te beantwoorden, want alleen de werken die de Heer ALS ons verricht (vgl. Gal. 2:20; 1 Cor. 15:10), zullen de vuurproef doorstaan:

“*Maar door de genade Gods ben ik, wat ik ben, en zijn genade aan mij is niet vergeefs geweest, want ik heb meer gearbeid dan zij allen, doch niet ik, maar de genade Gods, die met mij is*” (1 Cor. 15:10). De sleutel is “ben ik, wat ik ben”. Grammaticaal mogen we ook zeggen “ben ik, wie ik ben”. Wie ben ik? Dat is de sleutelvraag. “Ik ben” omdat Christus, de IK BEN is, Zijn leven leeft als mij in mijn menselijke gedaante (vgl. Gal. 2:20). Onze eenheid kennen zonder dualisme, is waarom het gaat in ons leven in geloof (1 Cor. 6:17).

In Openbaring 3:5 lezen we: “*Wie overwint, zal aldus bekleed worden met witte klederen; en Ik zal zijn naam geenszins uitwissen uit het boek des levens, maar Ik zal zijn naam belijden voor mijn Vader en voor zijn engelen.*” In dit vers gaat het overwinnen en niet overwinnen, niet om eeuwig heil. Wie niet overwint, wordt uit het boek des levens uitgewist zonder deel te krijgen aan het koningschap met Christus in het Messiaanse tijdperk.

Verschiedende groepen worden op verschillende tijdstippen geoordeeld. In Daniel 12:1-2 staan niet alle Joden op, maar alleen hen die geloofden. Maar ook de andere Oudtestamentische heiligen (de niet-Joodse gelovigen), zullen dan opstaan. Zij zullen samen met de één derde overlevenden heersen in het Messiaanse tijdperk op aarde, terwijl de overwinnaars onder de christenen vanuit de hemel over de aardse zullen meeregeren. De opstanding van Israël wordt in Ezechiël 36 beschreven.

“Verzegel het boek tot de eindtijd” (Dan. 12:4)

“Maar gij, Daniël, houd de woorden verborgen, en verzegel het boek tot de eindtijd; velen zullen onderzoek doen, en de kennis zal vermeerderen” (Dan. 12:4).

In onze tijd is onze kennis en inzicht over het boek Daniël groter dan van Daniël zelf. De reden is dat wij terugkijken op wat nog voor Daniël lag, zoals het Griekse rijk. Wat nog belangrijker is, wij hebben het Nieuwe Testament in het bijzonder de profetie op de Olijfberg (Matt. 24-25) en het boek Openbaring. Velen hebben zich toegewijd aan studie van de Bijbelse eschatologie (leer van de toekomstige dingen). De reformatie heeft zich hier niet mee beziggehouden, maar in het begin van de 19^e eeuw heeft de *Vergadering van Gelovigen* (“The Brethren”) in Engeland en Ierland de kennis van de profetie een belangrijke slinger gegeven.

Hoewel in onze tijd de wetenschappelijke kennis een hoge vlucht heeft genomen, is dit niet waar de context van Daniël 12 op doelt. De grote lijn van de Bijbelse profetie is nu bekend, maar veel details kunnen we niet invullen. Daarom zegt Daniël in vers 8: *“Mijn heer, waarop zullen deze dingen uitlopen?”* Hij zegt: “Geef me de details!” maar de bijzonderheden komen wanneer de gelovige in de situatie komt en ze verder herkent. Dan tekent alles zich af. Daarom is het van belang dat we ons niet verliezen in de studie van het profetische woord en het heden veronachtzamen. De verleiding is groot om te speculeren over de details. Wanneer ze ons niet zijn gegeven, zijn ze ook niet van belang voor ons.

Geestelijke waarheid is altijd progressief. Er is waarheid voor kinderen, jongemannen en vaders in het geloof (1 Joh. 2:12-14). Er is waarheid die betrekking heeft op Egypte, de woestijn en het beloofde land. Er is waarheid die betrekking heeft op de voorhof, het heilige, en het heilige der heilige van de tempel. Ons geestelijke bewustzijn dient groter te worden dan wat we nu zien in onze traditionele en evangelische gemeenten. Het woord van God heeft verschillende niveaus. De waarheid verandert niet, maar wij veranderen in onze bewustwording van onze eenheid met Christus. Daarom kan het gebeuren dat we het ene moment iets leren en later daar anders over leren. Dit kan verwarrend overkomen, maar het heeft met het groeiende bewustzijn te maken van onze volheid in Christus. Het kan daarom gebeuren dat een plaatselijke gemeente niet de vaste spijs kan leveren die we nodig hebben. Vanaf dat moment zijn we vaders geworden die er zijn voor anderen.

Het Nieuwe Testament kent ook een progressieve openbaring. In de evangeliën wordt het huis opgericht en zien we Christus naar het vlees en is er discipelschap die altijd het dualisme van Meester en discipel veronderstelt. Vanaf het kruis is er geen dualisme meer en zijn we één geest (1 Cor. 6:17). Het boek Handelingen zegt hoe we het huis moeten binnengaan maar het is niet de hoogste openbaring. Pinksteren is ook niet de hoogste openbaring voor de Christen. Er is nog steeds het dualisme, van de tongen die zich verdeelden (Hand. 2:3) en de doop in de Geest die wij in dualisme ontvangen. Dan in Jacobus en 1 Johannes vinden we de hoogste openbaring van het Nieuwe Testament van mensen die leven vanuit het feit dat wij één geest zijn, en dat wij geheiligd zijn door het geloof, niet als doel, maar zien dat *“zoals Hij is, ook wij zijn in deze wereld”* (1 Joh. 4:17). Momenteel zien we veelal onderhuids een wereldwijde beweging van God in deze richting.

“Hoe lang duurt deze dingen”

De Bijbel houdt zich bezig met een periode van 7000 jaar met verwijzingen naar de tijd die voor en na deze 7000 jaar ligt. Momenteel leven wij aan het einde van de 6000 dat vele profetieën op het punt staan vervuld te worden. Eeuwen lang hebben gelovigen het profetische woord bestudeerd en de tijd lijkt nu aan te breken dat zij in rap tempo verleden tijd worden. Wat voor Daniël in de verre toekomst lag, lijkt voor de wereld nu actualiteit te worden. In de studies over Daniël is hier al op ingegaan. Er is niets dat de opname van de gelovige in de weg staat en daarom is waakzaamheid en gereedheid nodig om de Heer te ontmoeten.

Onze waakzaamheid en gereedheid komt ook tot uitdrukking in het avondmaal dat we houden.

“Want zo dikwijls gij dit brood eet en de beker drinkt, verkondigt gij de dood des Heren, totdat Hij komt” (1 Cor. 11:26).

“... totdat Hij komt” vindt haar eerste uitleg in de komende komst van Christus. De tweede uitleg slaat niet op het komende koninkrijk maar op het koninkrijk dat in ons is:

“En men zal niet zeggen: Zie hier of zie daar, want, zie, het Koninkrijk van God is binnen in u” (Luc. 17:21 HSV).

Er is een aspect dat we innerlijk Christus “eten en drinken” en hij komt:

“Jezus dan zei tot hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij gij het vlees van de Zoon des mensen eet en zijn bloed drinkt, hebt gij geen leven in uzelf. Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven en Ik zal hem opwekken ten jongsten dage. Want mijn vlees is ware spijs en mijn bloed is ware drank. Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, blijft in Mij en Ik in hem” (Joh. 6:53-56).

Het vlees van de Zoon des mensen eten en zijn bloed drinken is niets anders dan een verwijzing dat Christus in toenemende mate de innerlijke realiteit in ons moet zijn. Het is niet Twee die als Twee met elkaar zijn verbonden, maar TWEE die EEN zijn geworden: *“Gij in mij en Ik in u”* (Joh. 14:20). Jezus is het licht van de wereld en daarom zijn wij het ook het licht van de wereld (Joh. 8:12; Matt. 5:14). Ons uitgangspunt is dat “Ik ben ...” omdat wij één zijn met de “IK BEN ...” Dit ons uitgangspunt niet ons streven. Wanneer we groeien in ons bewustzijn dat ons leven een ‘IS’ leven is en wij de spontane uitdrukking zijn van Zijn leven als ons, “komt Hij” nu al in Zijn koninkrijk in ons en ervaren we de stromen van levend water die Hij ons beloofd heeft (Joh. 7:38). Dit is de manier waarop wij voorbereid worden op de komst van Christus en wij vrijmoedigheid hebben op de dag van het oordeel. Wanneer we groeien in het besef dat wij zijn zoals Hij is, zullen we ook vrijmoedigheid op de dag van het oordeel die aanstaande is.

“Hierin is de liefde bij ons volmaakt geworden, dat wij vrijmoedigheid hebben op de dag van het oordeel, want gelijk Hij is, zijn ook wij in deze wereld” (1 Joh. 4:17).

De opstanding van Israël (Ezechiël 37)

“Daarom profeteer en zeg tot hen: Zo zegt de Here Here: zie, Ik open uw graven en zal u uit uw graven doen opkomen, o mijn volk, en u brengen naar het land Israëls. En gij zult weten, dat Ik de Here ben, wanneer Ik uw graven open en u uit uw graven doe opkomen, o mijn volk. Ik zal mijn Geest in u geven, zodat gij herleeft en Ik zal u doen wonen in uw land; en gij zult weten, dat Ik, de Here, het gesproken en gedaan heb, luidt het woord des Heren” (Ezech. 37:12-14).

Ezechiël 37:1-14 is de profetie over het dal van de dorre doodsbeenderen. Het is de profetie van de opstanding van Israël. De vervulling van deze profetie is dezelfde profetie als in Daniël 12:2, de herrijzenis of ontwaken van het volk van Israël.

Deze profetie zien we ook vertolkt in de dood van Lazarus (Joh. 11). Toen Jezus Lazarus opwekte, was hij al vier dagen overleden (Joh. 11:17,40). In de 4000-jarige geschiedenis van het volk Israël was zij, zoals de blindgeborene in Johannes 9, blind vanaf het begin. Aan het einde van deze 4000 jaar zijn we aangekomen voor het Messiaanse tijdperk dat het volk zal opstaan. Dit zien we ook in Johannes 11:6 waar de Heer Lazarus opwekte nadat Hij al twee dagen in Judea was geweest. Na deze twee dagen, na 2000 jaar dat de Heer een volk voor zijn naam heeft vergaderd, de gemeente, zijn we aangekomen voor het Messiaanse tijdperk dat het volk Israël zal opstaan (vgl. Hand. 15:14-16).

Het is belangrijk dat Israël meer en meer in beeld is gekomen voor ons gelovigen. Het is ondenkbaar dat een gelovige geen hart zou hebben voor Gods aardse volk. In veel opzichten is de aandacht voor Israël echter doorgeslagen. De huidige situatie van het volk is dat zij al vier dagen in het graf ligt en vergeleken wordt met een dal vol uitgedroogde doodsbeenderen. De Bijbelse uitdrukking *“Eerst de Jood, dan de Griek”* is niet van toepassing in dit tijdperk van de gemeente. Alle huidige ontwikkelingen rondom Israël zijn niet de vervulling van Bijbelse profetieën, maar het toneel dat klaargezet wordt voor de profetische vervulling van de zeventigste jaarweek van Israël. Momenteel is God bezig een volk voor zijn naam te vergaderen (Hand. 15:14b) en Zijn profetische bezigheid is niet met het volk Israël. Daarom wordt iedere Jood die tot geloof komt, een christen die deel heeft aan hemelse beloften. Daarmee legt die Jood zijn Jood-zijn af, want de Jood heeft deel aan aardse beloften.

Na de opstanding van Israël zal zij vier dagen in het graf hebben gelegen, twee dagen, 2000 jaar voor Christus onder de wet, en twee dagen, 2000 jaar, na Christus zonder haar Messias.

De gemeente van Christus is als wilde loot geënt op de olijf Israël (Rom. 11:17,18). Dit betekent dat de gemeente deel heeft gekregen aan de hemelse beloften (niet de aardse!) die Israël verspeeld aan de gemeente (Matt. 21:43). Daarom is de roeping van de gemeente hoger dan die van Israël. Wanneer de gemeente is opgenomen (1 Thess. 4:16,17), dan, en pas *“DAARNA”* (Hand. 15:16), zal de Heer de vervallen hut van David herstellen. Dan pakt de Heer de profetische draad met Israël weer op, zal het volk door Jacobs benauwdheid gaan en zal Israël als natie opstaan, tot wedergeboorte komen en een zegen voor heel de wereld worden. Uiteindelijk gaat het niet om Israël, maar om haar Messias die er voor zorgt dat God alles in allen zal zijn. Daar ontmoeten de gemeente en Israël elkaar in hun zegen en roeping.

De verstandigen

“En de verstandigen zullen stralen als de glans van het uitspansel, en die velen tot gerechtigheid hebben gebracht als de sterren, voor eeuwig en altoos” (Dan. 12:3).

“Velen zullen zich laten reinigen en zuiveren en louteren, maar de goddelozen zullen goddeloos handelen; en geen der goddelozen zal het verstaan, maar de verstandigen zullen het verstaan” (Dan. 12:10)

“Zo zegt de Here: De wijze roeme niet op zijn wijsheid, en de sterke roeme niet op zijn kracht, de rijke roeme niet op zijn rijkdom, maar wie roemen wil, roeme hierin, dat hij verstand heeft en Mij kent, dat Ik de Here ben, die goedertierenheid, recht en gerechtigheid op aarde doe; want in zodanigen heb Ik behagen, luidt het woord des Heren” (Jer. 9:23-24).

De verstandigen, de wijzen, waarvan Daniël spreekt (Dan. 11:33,35; 12:3,10) zijn zij die de Here kennen. Wanneer Daniël vraag waar alles zal uitlopen, is het antwoord dat zij verzegeld blijven tot de eindtijd. Wat voor Daniël geldt met betrekking tot het profetisch woord, geldt ook voor christen als het gaat om de voortschrijdende openbaring wat het leven in Christus werkelijk is. Aan het einde van deze bedeling zien we dat God een groep mensen inzicht geeft, gelovigen, verstandigen die het verstaan. Waar gaat het om? Het gaat om een groep christenen die die Jezus niet langer volgen in de zin van Meester en discipel. Ze hebben gezien dat de fase van het navolgen van Jezus een einde moet krijgen en dat dualisme in de relatie met God helemaal niet bestaat. Ze hebben gezien dat in onze opstanding met Christus TWEE ALS EEN zijn (1Cor. 6:17). Christus in ik zijn in de geest volledig zichtbaar maar als EEN. *“Hij is van ons geworden ...”* (1 Cor. 1:30). Rechtvaardiging, heiliging, verlossing en behoud zijn niet zaken die hij voor ons doet, maar Hij is deze dingen als ons. God IS heiliging, rechtvaardiging, als ons. Meer en meer zien gelovigen dat het niet is dat wij volmaakt in onszelf zijn en nog niet in onszelf. Dit is een dualisme dat niet bestaat. Geestelijke groei is daarom niet een toename van volmaaktheid in onszelf, want dat is een illusie. Wij zijn nooit onafhankelijke personen van onszelf geweest, noch in Adam noch in Christus. Geestelijke groei is een toename van ons bewustzijn wie we zijn, namelijk dat wij zijn gestorven en toch leven, niet ik maar Christus die als ons leeft (Gal. 2:20). Dat is het einde van discipelschap want in de opstanding zijn er geen voetstappen meer om te volgen noch wanneer wij zijn gezeten met Christus in de hemelse gewesten. In de veertig dagen naar de opstanding verscheen Christus wel aan Zijn discipelen, maar volgden zij Hem niet meer door de velden en de straten.

In onze opstanding en hemelvaart (ascentie) met de Heer is het van belang om twee zaken te zien: 1) Wij zijn één met Hem en zien ons nooit meer apart van Hem. In de geest zijn wij volmaakt, want alles wie Hij is, is Hij nu voor ons geworden (1 Cor. 1:30), 2). Er is geen kracht, macht en gezag, behalve van God (Rom. 13:1). Wij hebben de macht gekregen om kinderen van God te worden (Joh. 1:12) en die macht was de volmacht door de opstanding. Dat betekent dat het zichtbare en tijdelijke geen macht heeft, maar aan Hem is onderworpen. Dat geldt ook voor de profetische vervulling van Daniël 12.

1290 en 1335 dagen (Dan. 12:11,12)

“En hij zei tot mij: Tweeduizend driehonderd [2300] avonden en morgens; dan zal het heiligdom in rechten hersteld worden” (Dan. 8:14).

2300 avonden en morgens betekent 2300 dagen. De vraag is nu hoe we deze 2300 dagen moeten plaatsen. In Daniël 9 komen we hier op terug, maar in deze studie meer samengevat.

Openbaring 6-8 behandelt in detail de “*tijd van benauwdheid voor Jacob*” (Jer. 30:7; Dan. 9:24-27), een periode van 7 lunaire jaren van 360 dagen, dat is $7 \times 360 = 2520$ dagen. Deze periode wordt verdeeld in twee perioden van $3\frac{1}{2}$ jaar, twee perioden van 1260 dagen, samen 2520 dagen. Over deze tweede periode van 1260 dagen, de Grote Verdrukking, lezen we:

“En Ik zal mijn twee getuigen lastgeven om, met een zak bekleed, te profeteren, twaaalfhonderd zestig dagen lang” (Openb. 11:3)

“En de vrouw vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats heeft, door God bereid, opdat zij daar twaaalfhonderd zestig dagen onderhouden zou worden” (Openb. 12:6).

1260 dagen is $3\frac{1}{2}$ jaar of 42 maanden (Openb. 13:5) en één zo'n jaar wordt in Daniël ook een 'tijd' genoemd. $3\frac{1}{2}$ is dan een tijd (één jaar) en tijden (twee jaar) en een halve tijd (half jaar):

“Hij [de antichrist] zal woorden spreken tegen de Allerhoogste, en de heiligen van de Allerhoogste te gronde richten; hij zal er op uit zijn tijden en wet te veranderen, en zij zullen in zijn macht gegeven worden voor een tijd en tijden en een halve tijd” (Dan. 7:25; vgl. Dan. 12:7; Openb. 12:7b). De vraag is nu hoe wij de 2300 dagen moeten plaatsen binnen de 2520 dagen. Het is duidelijk dat de 2300 dagen te maken hebben met het heiligdom, de tempel in Jeruzalem. Het verschil tussen 2520 en 2300 dagen is $2520 - 2300 = 220$ dagen. Om deze 220 dagen te begrijpen, is het ook van belang om Daniël 12:11-12 te begrijpen:

“En van de tijd af dat het dagelijks offer wordt gestaakt en een gruwel wordt opgericht, die verwoesting brengt, zijn het duizend tweehonderd en negentig [1290] dagen; welzalig hij die blijft verwachten en duizend driehonderd vijfendertig dagen [1335] bereikt.”

Naast de getallen 1260, 2520 en 2300, komen we ook nog de getallen 1290 en 1335 tegen. Laten we die getallen in een schema te zetten, dan wordt alles duidelijk:

Begin van de weeën		De Grote Verdrukking	Tweede komst	Heiligdom gereinigd	Totaal
voorbereiding	1040 dagen	1260 dagen			2300 dagen
220 dagen	1040 dagen	1260 dagen			2520 dagen
(1260 dagen)		1260 dagen ($3\frac{1}{2}$ jaar) (42 maanden)	→30 dagen→		1290 dagen
		1260 dagen	→30 dagen→	→45 dagen→	1335 dagen

In het midden van de jaarweek, aan het begin van de Grote Verdrukking wordt in de tempel “*het dagelijks offer gestaakt*” (Dan. 12:11). De tijd tot het heiligdom dan weer is gereinigd, is $1260 + 30 = 1290$ dagen. Het duurt dan nog eens 45 dagen, en dan komen we op 1335 dagen, dat God met Israël en alle volkeren voorbereidingen heeft getroffen voor de start van het Messiaanse tijdperk.

Het einde van Daniël

“Maar jij, ga het einde tegemoet. Je zult te ruste gaan en aan het einde van de dagen opstaan om je bestemming te bereiken” (Dan. 12:13 NBV)

Het leven van Daniël eindigt zoals het begon: trouw, toegewijd en gehoorzaam. Als jongeman werd hij met zijn vrienden weggevoerd naar Babel. Zijn leven was zo voorbeeldig dat Ezechiël hem in één adem noemt met Noach en Job die bekend stonden om hun integriteit (vgl. Ezech. 14:14,20).

Daniël krijgt de raad om zijn leven hier op aarde verder te leven. Zijn overlijden is dan een “te ruste gaan”. Dan zal hij deel krijgen aan de opstanden van Daniël 12: 2, het “ontwaken in het stof” om zijn bestemming te bereiken. Zoals Abraham heeft hij het beloofde niet verkregen. Beide mannen worden genoemd als geloofshelden in Hebr. 11. Over Daniël wordt gezegd, zoals in het algemeen van profeten *“die door hun geloof koninkrijken overwonnen, gerechtigheid lieten gelden, en kregen wat hun beloofd was; die leeuwen de muil toeklemden” (Hebr. 11:33).*

Van al deze geloofshelden wordt gezegd:

“Al deze mensen, die van oudsher om hun geloof geprezen worden, hebben de belofte niet in vervulling zien gaan omdat God voor ons iets beters had voorzien, en hij hen niet zonder ons de volmaaktheid wilde laten bereiken” (Hebr. 11:39,40).

Wat voor deze mensen geldt, geldt ook voor ons. Hoewel wij Christus in al Zijn volheid hebben ontvangen, stelt God ons de heerlijkheid van de Messiaanse heerschappij in het vooruitzicht. God geeft ons twee zaken: eeuwig en heil en de heerschappij van het Messiaanse tijdperk. Het eerste is onvoorwaardelijk, de twee is voorwaardelijk. Veel gelovigen denken alleen maar aan eeuwig heil en denken dat dit tevens hun beloning is. Deze heerschappij is echter alleen voor hen die eeuwig heil hebben en in het boek des levens staan als overwinnaars.

De sleutel zien we in de integriteit van Daniël. De man Daniël werpt licht op onze eenheid in Christus. ‘Eenheid’ is de staat van één zijn, van harmonie en integriteit. Dualiteit zegt dat spreekt over God en ik God als Twee. Eenheid spreek over God en ik als EEN. IN Christus is een EENHEID en identificatie, onze ware ZELF. Paulus zei: *“Of weet gij niet, dat wie zich aan een hoer hecht, een lichaam met haar is? Want, zegt Hij, die twee zullen tot één vlees zijn. Maar die zich aan de Here hecht, is één geest met Hem. Vliedt de hoerij. Elke andere zonde, die een mens doet, gaat buiten zijn eigen lichaam om. Maar door hoerij bezondigt men zich aan zijn eigen lichaam. Of weet gij niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, die in u woont, die gij van God ontvangen hebt, en dat gij niet van uzelf zijt?” (1 Cor. 6:16-19).*

Ons leven is om in EENHEID, niet als kopieermachine of in navolging, een spontane uitdrukking te zijn van Gods Geest. Dit zien we in de knop in Daniëls leven en straks ten volle als Hij in zijn opstanding deel krijgt aan het Nieuwe Verbond.

Studievragen

1. Wat is de hoop van Israël?
2. Welke boeken van God ken je?
3. Wat wordt ermee bedoeld dat "*de kennis zal vermeederen*"?
4. Wat zegt Ezechiël 37 je?
5. Wie zijn de verstandigen in Daniël 12?
6. Daniël spreekt over 1290 en 1335 dagen (Dan. 12:11,12). Leg dat uit.
7. Wat was de bestemming van Daniël?